

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Навчально-науковий інститут бізнес-технологій «УАБС»

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Збірник матеріалів
II Всеукраїнської науково-практичної конференції
(Суми, 23 листопада 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

Павленчик. – К.: Знання, 2010. – 463 с.

2.Єгорова О. В. Аналіз використання основних засобів сільськогосподарських підприємств: галузевий аспект / О. В. Єгорова, Л. О. Дорогань-Писаренко, А. І. Рудич // Економічна думка. – 2016. – № 1. – С. 106-112.

3.Кравченко М. В. Управління та облік основних засобів на підприємстві / Кравченко М. В. // Економіка і суспільство. – 2016. – № 5. – С. 425-430.

4.Харченко Н. В. Ефективність використання основних засобів виробництва на підприємствах / Харченко Н. В. // Економічна наука. – 2016. – № 11. – С. 16-18.

5.Школьник О. І. Фінансовий менеджмент : навч. посіб. / І. О. Школьник, В. М. Кремень, С. М. Козьменко та ін. – К. : «Центр учбової літератури», 2014. – 488 с.

УДК 005.915:[005.334.4+005.337.1+005.332.4+005.591.6]

Бухтіарова Аліна Геннадіївна,

к.е.н., старший викладач,

Семенець Вікторія Петрівна,

студентка,

Сумський державний університет, м. Суми

ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ТРАКТУВАННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ САНАЦІЯ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасних динамічних умовах ринкової економіки, суб'єкти господарювання мають постійно адаптуватися до змін кон'юнктури ринку, а саме розширювати асортимент, покращувати якість продукції, знижувати собівартість і ціни, оптимізувати структуру витрат. Проте, на наш погляд, українські підприємства так і не змогли безболісно перейти від «ринку продавця», який мав місце при

адміністративній системі господарювання за часів Радянського Союзу, до «ринку покупця», за схемою якого побудовано більшість економік розвинених країн світу.

Варто відмітити, що за останні роки в Україні спостерігається тенденція до зростання кількості фінансово нестійких підприємств. Важливим є те, що серед підприємств, справи про банкрутство яких знаходяться на розгляді, значний відсоток складають ті, що тимчасово потрапили в скрутне становище. Так, за умови проведення виваженої процедури санації (оздоровлення) або реструктуризації, дані підприємства можуть розрахуватися з боргами і продовжити діяльність.

Таким чином, нагальною є потреба у дослідженні сутності поняття «санація». Так, питанням дослідження сутності даного поняття присвячено достатньо велика кількість наукових робіт.

У своїй роботі, І. О. Бланк із санацією порівнює «систему заходів щодо фінансового оздоровлення підприємства, які реалізуються з допомогою сторонніх юридичних чи фізичних осіб і спрямовані на попередження оголошення підприємства-боржника банкрутом та його ліквідації» [1].

Великий енциклопедичний словник, характеризує санацію, як систему заходів, що проводяться банками (часто з участю держави) для попередження банкрутства або підвищення конкурентоспроможності підприємств [2].

Макальська М.Л. визначає, що це система фінансових та кредитних заходів, спрямованих на покращення фінансового стану підприємства з метою запобігання його банкрутства або підвищення конкурентоспроможності [4].

Фахівець у галузі антикризового управління В. Василенко характеризує санацію, як реорганізаційну процедуру передачі власності підприємства- боржника чи особи організаціям, що надають фінансову допомогу для

його оздоровлення [3].

На нашу думку, найґрунтовніше визначення санації дає А. Поддєрьогін [8], спираючись на тлумачення зарубіжних економістів (Н. Здравомислова, М. Гелінка [9]), з яким погоджуються багато досвідчених науковці та молодих дослідників: «Санація – це комплекс послідовних, взаємопов'язаних заходів фінансово-економічного, виробничо-технічного, організаційного та соціального характеру, спрямованих на виведення суб'єкта господарювання з кризи і відновлення або досягнення його прибутковості та конкурентоспроможності в довгостроковому періоді».

У свою чергу, О. Терещенко трактує санацію як «систему фінансово-економічних, виробничо-технічних, організаційно-правових, соціальних заходів, спрямованих на відновлення платоспроможності, ліквідності та прибутковості підприємства-боржника» [6].

Заслуговує на увагу визначення запропоноване М. Тітовим: «Санація –це оздоровлення неспроможного боржника, надання йому з боку власника майна, кредиторів та інших юридичних і фізичних осіб (у тому числі зарубіжних) фінансової допомоги, спрямованої на підтримку боржника і запобігання його банкрутству» [7].

Л. Павлова під санацією розуміє надання фінансової допомоги підприємству-боржнику власником чи іншими зацікавленими особами [5].

Можемо зробити висновок, що санацією можна вважати комплексну процедуру прийняття управлінських рішень, що стосуються однієї, декількох або всіх сфер діяльності суб'єктів господарювання, метою якої є оздоровлення або відновлення процесу його функціонування, зміна діяльності на більш конкурентну на основі ефективних ресурсних або організаційно-структурних змін.

Таким чином, санація підприємств являє собою складний процес, для реалізації якого потрібні ґрунтовні дослідження діяльності господарюючих суб'єктів та розробки ефективних механізмів оздоровлення їх фінансово-господарського стану. Подібні дослідження можуть надати змогу зробити обґрунтовані висновки, щодо напрямків та перспектив видужання підприємств та їх подальшого розвитку.

Список використаних джерел

1. Бланк І.О. Фінансовий менеджмент. – К.: Ніка-Центр, Ельга, 2002. – 528 с.
2. Большой энциклопедический словарь / Под. ред. А. Н. Азриляна. – М.: Энциклопедия, 1994. – 790 с.
3. Василенко В.О. Антикризове управління підприємством: Навч. посіб. для студ. вищих навч. закл.. – К.: ЦУЛ, 2003.– 503 с.
4. Макальская М. Л. Практический аудит: учебное пособие / М. Л. Макальская. – М.: ИНФРА-М, 2008. – 205 с.
5. Поддєрьогін А. М., Білик М. Д., Буряк Л. Д., Невмержицька Н. Ю., Невмержицький Я. І. Фінансовий менеджмент.– К.: КНЕУ, 2005. – 535 с.
6. Терещенко О. О. Фінансова санація та банкрутство підприємств: Навч. посібник – К.: КНЕУ, 2004 – 412 с.
7. Тітов І. І. Банкрутство: матеріально–правові та процесуальні аспекти / І. І. Тітов. – Харків: Консул, 1997. – 192 с.
8. Фокіна Н.П. Прогнозування криз та банкрутств промислових підприємств // Актуальні проблеми економіки. – 2003. – № 2. – С. 76–78.

9. Штангрет А.М. Фінансова санація та банкрутство підприємств; навч. посіб./ А. М. Штангрет, В. В. Шляхтенко, О. Б. Волович, І. В. Зубрей.– К.: Знання, 2012. – 374с.

УДК 339.13

Бухтіарова Аліна Геннадіївна,

к.е.н., старший викладач,

Хомета Оксана Арсенівна,

студентка,

Сумський державний університет, м. Суми

ОСОБЛИВОСТІ ПОБУДОВИ СИСТЕМИ КОНТРОЛІНГУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Динамічні зміни зовнішнього середовища, в якому функціонують вітчизняні підприємства, вимагають пошуки нової моделі управління фінансовими ресурсами, яка б забезпечила не тільки можливість ефективно та оперативно корегувати поточну діяльність підприємства, але і була б постійно орієнтованою на довгострокову перспективу. Саме система контролінгу дозволяє підприємству планувати власну діяльність, ставити короткострокові цілі у відповідності до довгострокових, контролювати результати та швидко вживати превентивні заходи для уникнення потенційних загроз і небезпек.

Ми вважаємо, що поняттям «контролінг» варто розглядати як комплексну систему управління організацією, що спрямована на координацію взаємодії систем менеджменту і контролю ефективності. Контролінг спрямований на забезпечення інформаційно-аналітичної підтримки процесів прийняття рішень при управлінні організацією (підприємством, корпорацією, органом